

105 ani de viață, sărbătoriți în mijlocul familiei de Vasile Chipoancă, veteran de război

Înconjurat de membrii familiei, strângând mâinile ce i se întind și zâmbind cu ochii în lacrimi tuturor celor care-i trec pragul cămăruței în care-și trăiește cei 105 ani, lt. (rtr) Vasile Chipoancă a fost din nou eroul comunității din Băbicieni, Durnești.

Veteranul aniversat de fii, nepoți, strănepoți și de un stră-strănepot a trecut anul trecut printr-o încercare teribilă (AVC), care i-a tăiat forța picioarelor și i-a interzis să mai trebăluiească prin curte, așa cum făcea până acum. Își petrece timpul într-o cameră bine încălzită, „pentru că trebuie să avem grijă de el ca de un copilăș”, după cum spune cea mai tânără dintre nurori, Maria Chipoancă, cea care de altfel repovestește poveștile veteranului, atunci când stră-străbunicul familiei obosește.

„Am fost comandant de tun dar nici nu mai era timp să tragi cu tunul și striga fiecare:

„Odessa noastră, moartea voastră”, își amintește Vasile Chipoancă.

Înțelege bine care este rostul agitației din jurul lui și își arată medaliile și decorațiile primite de-a lungul timpului. Studiază cu atenție scrisoarea transmisă de Mihai Fifor, premierul interimar și ministru al apărării naționale.

„Colegii” din Asociația Veteranilor de Război, reprezentați de col. Gheorghe Jalbă, i-au dăruit o diplomă aniversară pe care este imprimată fotografia lui îmbrăcat în militar. Prefectul Dan Șlincu i-a oferit un buchet tricolor de flori iar reprezentanții Centrului Militar Județean i-au adus un tort pe care veteranul l-a „testat” imediat.

„Sunt onorat să vă cunosc, domnule locotenent Chipoancă! Vă urez sănătate și sper să ne așteptați și pe noi... Vă suntem recunoscători pentru tot ce-ați făcut pentru țara noastră și pentru gloria Armatei Române!”, i-a spus prefectul Dan Șlincu.

În camera bătrânelului au venit și primarul Vasile Sasu și viceprimarul Viorel Zamfir, iar sărbătoritul a fost din nou îmbrățișat și onorat cum se cuvine.

Info plus:

Lt. (rtr) Vasile Chipoancă s-a născut pe 25 ianuarie 1913 în Băbicieni, Durnești, fiind cel mai mare dintre cei doi copii ai lui Ion și Eufrosinei, mezinul murind de mic. A absolvit patru clase primare iar în perioada 1 august 1942- 1 august 1943 a participat pe front ca artilerist al Regimentului 24 Artilerie. A luptat pe frontul de la Cotul Donului și Crimeea, iar în vara lui 1944 s-a retras în țară pe la Galați. A ajuns acasă rănit la urechea dreaptă, afecțiunea agravându-se de-a lungul timpului. A fost decorat cu „Crucea Comemorativă a celui de-al II-a Război Mondial”.

25 ianuarie

Cancelaria Prefectului